

Indenrigsministers Billigelse, og det Forslag, som her foreligger, er meget ringe, og jeg kan ikke skønne rettere, end at der i Virkeligheden ikke er nogen reel Grund til at sige, at det Forslag, vi har faaet, ikke er fuldt ud tilfredsstillende.

Jeg vil slutte med at sige, at det forekommer mig, at det vilde være i højeste Grad ønskeligt, om det fra saa mange Sider som muligt kunde siges ud over Landet, at vi har faaet en god Dyrtidslov. Og det forekommer mig, at naar de Radikale og Socialdemokraterne stiller sig paa det Standpunkt herfra at proklamere, at det ikke er nogen god Dyrtidslov, saa gør de Befolkningen en daarlig Tjeneste ved i disse vanskelige Tider at opretholde mere Utilfredshed ude i Befolkningen, end der i sig selv kan være Grund til.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem sagde, at der var kun ringe Forskel paa det, der her bliver gennemført, og det, jeg mente burde gennemføres. Det ærede Medlem kan kalde Forskellen stor eller ringe efter sit Behag, men det er netop denne Forskel, som gør hele Tingen. Naar det ærede Medlem siger, at vi herigennem er kommet uden om den gamle § 2's Princip, saa er det ikke rigtigt. Det ærede Medlem og hans Partifæller og Partiet Venstre er gaaet med til at anvende den gamle Lovs § 2 paa Brændsel, Belysning og Gas. Der anvender de Bestemmelsen om, at Kommunerne kan foranstalte Reguleringer for alle, nu helt paa Statens Bekostning, før væsentlig paa Statens Bekostning. Hvis man havde lagt hertil nogle andre Varegrupper og havde fordelt Beløbet forholds-mæssigt, saa havde man opnaaet at give Kommunerne en saadan Ret til Regulering for alle, som svarede til den Ret, de hidtil havde haft. Men det er vel ogsaa derfor, man ikke har villet gaa med til det, fordi man har ønsket demonstrativt at fastslaa, at Kommunerne ikke maatte have denne Ret mere. Man er kommet for Skade at lade dem bevare denne Ret delvis for Brændselets Vedkommende, men var man gaaet det Skridt videre, jeg pegede paa, var det lykkedes at faa en Lov, om hvilken vi alle kunde sige, at den var helt god. Nu kan jeg ikke sige andet end det, som er min Mening, at denne Lov indeholder gode Bestemmelser, men den indeholder en Bestemmelse, som er et faktisk Tilbageskridt fra det bestaaende, og som i en Række Kommuner vil føles som et saadant Tilbageskridt.

Korsgaard: Jeg vil gerne understrege, at den højtærede Indenrigsminister altsaa vilde mene, at hvis der paa den nuværende § 2 var indkommet endnu nogle flere Varesorter, vilde han derigennem have indsmuglet den gamle § 2's Princip. Saa har vi, der var derimod, altsaa forstaaet Situationen, som den forelaa, og jeg kan altsaa lykønske de to Partier til, at man ikke modtog dette Tilbud.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem kan ikke mene, at jeg i en Forhandling med saa kyndige Medlemmer som dem, der har siddet i Folketingets og Landstingets Udvalg og i Fællesudvalget, skulde kunne tænke paa at smugle Bestemmelser ind, hvis Hensigt de Herrer ikke ganske skulde kunne forstaa. De Herrer og Damer har derimod selv været med til at indføre en Del af den gamle Dyrtidslovs § 2 i den nye Lov, og de har været saa hensynsfulde igen at betegne den med § 2, saaledes at Befolkningen skal lægge Mærke til, at dette er Resterne af den gamle § 2. Jeg har foreslaaet at udvide dette saa meget, at Befolkningen derigennem havde set, at den havde nøjagtig den samme Ret som tidligere. At hele Loven blev systematisk klarere, havde jeg ikke noget imod. Men der er en Mangel paa Konsekvens i de to Partiers Stilling derved, at de er gaaet med til at indføre Bestemmelser om Regulering for alle ifølge § 2, men ikke har villet gøre Skridtet fuldt ud. Dette kan ikke forstaas som andet end som et Ønske om, at man ude i Befolkningen skulde kunne mærke den Magt, de Herrer har haft til at berøve Kommunerne en Ret, disse tidligere har haft.

Korsgaard: Overfor den højtærede Indenrigsministers sidste Bemærkning vil jeg blot sige dette, at naar man i § 2 har optaget Brændsel og Lys, er Grunden dertil den, at det vilde være en for Staten af praktiske Grunde uløselig Opgave selv at skulle gennemføre Foranstaltninger vedrørende disse Artikler. Vi betragter det fuldt ud som en Statsopgave, men af praktiske Grunde bør den gaa over til Kommunerne, og det har intet med den almindelige Reguleringspolitik at gøre.

Indenrigsministeren (Rode): Det er ogsaa af praktiske Grunde, at jeg sammen med Partifæller i Fællesudvalget har foreslaaet, at man skulde lade Kommunerne paa Statens Vegne regulere Prisen paa